

בג"ץ 6949/19

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. [REDACTED]
6. [REDACTED]
7. ארגון "יש דין" (ע"ר 580442622)

באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או הייא אבו ורדה ו/או
חגי בנוזימן ו/או אלון ספיר, מרח' דוד חכמי 12, תל-אביב
טל: 6777812 ; 03-6206947/8/9, פקס: 03-6206950

העותרים

-- נגד --

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות המדינה, משרד
המשפטים, רח' סלאח א-דין, ירושלים

המשיב

בקשה בהסכמה למחיקת העתירה, לביטול הדיון הקבוע ליום 11.11.2019

ולחיוב המשיב בהוצאות העותרים

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות על מחיקת עתירה זו וכפועל יוצא לבטל את הדיון שנקבע ליום 11.11.19. בנוסף, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים כמפורט להלן.

ואלה נימוקי הבקשה:

1. עניינה של עתירה זו במניעת גישה של העותרים ובני ובנות קהילתם לשטחים חקלאיים השייכים להם, לצורך ביצוע מסיק הזיתים. העתירה הציגה דפוס פעולה חוזר ונשנה של כוחות מחטיבת בנימין, שתחת פיקודו של המשיב, באמצעים אלימים שכללו שימוש ברימוני גז מדמיע ורימוני הלם לעבר העותרים והכל כדי לסלקם מאדמתם שלהם, יום אחרי יום.

2. בהתאם להחלטת כבי השופט פוגלמן מיום 25.10.2019 הגיש המשיב את תגובתו לעתירה ביום חמישי 7.11.2019 בשעה 22:00 בלילה.

3. בתגובתו, מודה המשיב בעיקר העובדות שפורטו בעתירה ומעדכן כי לאחר בדיקה הגיע למסקנה **שנפלה טעות במקרא של המפה שחולקה למפקדים בשטח, ולכן סברו המפקדים (בטעות) שהאזור שבו התרחשו האירועים המתוארים בעתירה, הוא אזור סגור בצו צבאי שכניסה אליו מחייבת תיאום עם הצבא.** טעות אנוש זו, כך המפקד הצבאי, היא שהביאה לאלימות שהופעלה כאמור יום אחרי יום כנגד העותרים.

4. אשרי המאמין. אשרי המאמין שזו רק טעות אנוש קטנה. כפי שפורט בתצהירים שצורפו לכתב העתירה, החיילים שגירשו את החקלאים הפלסטינים מאדמותיהם לא אמרו להם שזה אזור הדורש תיאום, לא הבהירו שיוכלו לשוב ביום אחר ולא הראו צווי שטח צבאי סגור. הם באו לרוב מלוויים באנשי ההתנחלות עלי הסמוכה, בחלק מהמקרים אמרו שאין מסיק בזמן חגים יהודים ו"שכנעו" את החקלאים לעזוב בעזרת רימוני גז והלם. כך מתנהגים מי שלא רואים ממטר את בעלי האדמות ולא מי שמבקשים "לתאם" הגעה מסודרת.

5. אינדיקציות רבות נוספות מקשות על העותרים להאמין להסבר שניתן בתגובת המשיב: (1) העובדה שהחיילים הגיעו מלוויים לרוב ברבש"צ ההתנחלות עלי הסמוכה ומתנחלים נוספים – שלכאורה אילו הסברה הייתה שמדובר באזור שחל עליו צו שטח צבאי סגור – צו זה היה חל גם על האזרחים הישראליים; (2) העובדה שמדובר במקום מרוחק מאוד מבתי ההתנחלות עלי ומכל אזור מגורים ישראלי ולפיכך אין שום הגיון בסיווגו לקראת מסיק הזיתים כאזור הדורש תיאום בהתאם להנחיות פסק-הדין בפרשת מוראב (וראו פסקה 13 לתגובת המשיב שאומרת בדיוק את זה); והעובדה שגם בשנים הקודמות האזור המדובר לא דרש תיאום (ראו פסקה 27 לתגובת המשיב והמפות שצורפו כנספח מש/4).

6. לאור כל האמור העותרים מתקשים להאמין להסבר התמים של טעות במקרא המפה.

7. ואף אם הסבר זה הוא ההסבר האמיתי, לא ברור מדוע לקח למשיב **שמונה ימים תמימים** – מיום 22.10.2019 כשהח"מ שיגרו מכתב בנושא ועד ה-30.10.2019 כאשר הסירו את האיסור על מסיק באדמות מושא העתירה (כשבין לבין הוגשה עתירה זו ופרקליטות המדינה נכנסה לתמונה), לגלות ולתקן את הטעות? איטיות זו מוכיחה זלזול וגסות לב של המשיב כלפי העותרים ובני קהילתם, גם אם מקבלים שהמקור למניעת הגישה הוא ב"טעות במקרא המפה".

8. מכל מקום, מבירור שערכו הח"מ עם העותרים, החל מיום ראשון 3.11.2019 הם אכן נכנסים לאדמותיהם שבתחום צו עלי כ/1 ומוסקים את זיתיהם ללא שהחיילים מגרשים אותם (בשולי הדברים למה שם הצווים הוא "עלי" ולא "קריות"?). גם אם כפי שנטען בתגובת המשיב מניעת הגישה הוסרה ב-30 באוקטובר, הדבר לא נודע לעותרים עד ה-3 בנובמבר.

9. לאור האמור, ובשים לב לסעד שהתבקש בעתירה זו, דומה שאכן העתירה מיצתה את עצמה ולפיכך העותרים ששומרים את זכותם לנקוט בהליכים משפטיים אחרים כדי לתבוע את נזיקהם וזכויותיהם, מבקשים למחוק עתירה זו וכפועל יוצא לבטל את הדיון הקבוע למחר, 11.11.2019.

10. לצד זאת העותרים עומדים על בקשתם שבית המשפט יחייב את המשיב בהוצאות הגשת עתירה זו.

11. השתלשלות העניינים בפרשה זו מעלה בבירור כי הגשת העתירה היא שהניעה את המשיב לפעול לשינוי המצב בשטח וכי רק בזכות העובדה כי שהוא נאלץ להגיב לעתירה זו, נבחנה העילה החוקית

למניעת הגישה של העותרים לאדמותיהם, נתגלתה ה"טעות במקרא" והמשיב הורה לאפשר את הגישה של העותרים לאדמתם. ההתראה ששלח ב"כ העותרים בטרם הגשת העתירה ועוד קודם לכן דרישות העותרים בשטח לראות צו ולדעת מדוע הם מסולקים – כל אלו לא הביאו לשינוי המיוחל ולאיתור הטעות, אלא רק הגשת העתירה.

12. התנהלות המשיבים מלמדת כי המשיבים בחנו את בקשת העותרים באופן יסודי, על פרטיה, רק עם הגשת העתירה. לפיכך, העותר זכאי להוצאות בשל העובדה כי הסעד המבוקש התקבל **אך ורק בזכות העתירה** ולאחר הגשתה וכי לא היה ניתן לקבלו לולא הגשת העתירה הנ"ל.

13. נקדם טענה שעלולה להשמע מפי המשיב והיא שהמשיב היה זמן קצר לבחון את הטענות בטרם העתירה הוגשה: ובכן, היות ומדובר במסיק זיתים שהוא אירוע המוגבל בזמן שתחום בבוא הגשמים, היה על המשיב לעשות מאמץ עצום לבחון את הטענות מיידית ולא להידרש לדבר במשך שבוע ימים. העותרים לא יכלו להרשות לעצמם להמתין עם הגשת העתירה לאורך ימים רבים כשעונת המסיק הולכת ואוזלת.

14. ההלכה בנוגע לחיוב המשיבים בהוצאות קובעת כי אם הגשת העתירה הביאה לסעד המבוקש העותרים יהיו זכאים להוצאות. בבג"צ 7836/15 אבו דוד נ' שר הביטחון ואח' (פורסם באר"ש, החלטה מיום 24.05.2016), נדונה בקשת העותרת לצאת מרצועת עזה לחו"ל שסורבה. ביום שבו היו אמורים המשיבים להגיש את תגובתם לעתירה שינו המשיבים את עמדתם ואישרו את יציאתה לחו"ל לשם קיום חתונתה. באותו מקרה, לאחר מחיקת העתירה פסקה כב' הרשמת בן-מלך 4,000 שם הוצאות תוך שהיא קובעת כי:

"בהתאם לעקרונות שהותוו בפסיקתו של בית משפט זה אכן יש מקום לחייב בהוצאות את המשיבים, אשר לא העלו בתגובתם כל טעם ענייני לכך שהסעד לא ניתן לעותרים טרם הגשת העתירה"

15. התנהלות זו של המשיבים מלמדת כי גיבוש עמדתם ובחינת השיקולים הנדרשים לצורך מתן סעדים מבוקשים נעשה רק כאשר המשיבים "נדחקים" לעשות מחוסר ברירה, על ידי הגשת עתירה לבית המשפט וכי ללא האיום שבהגשת עתירה לבימ"ש, המשיבים אינם בוחנים כראוי פניות שהרבה פעמים הם בעלות חשיבות רבה ומשמעות גורלית עבור המבקשים, ובייחוד שמדובר בסוגיית הגישה לאדמות בתקופת המסיק, שהיא תקופה קצובה בזמן.

16. כתוצאה מהתנהלות זו, עותרים, באי כוחם, ובתי המשפט נאלצים להשקיע זמן, מרץ וכסף רב שהיו יכולים לחסוך, ולהשקיע בעניינים שדורשים זאת. על כן, ועל מנת ליצור תמריץ שלילי עבור המשיבה מלחזור על אותה התנהלות, יש לפסוק הוצאות למשיבים.

17. בהקשר זה ראוי להפנות לדברי כבוד השופטת ד"ר אגמון גונן בעת"מ (ת"א) 27605-01-11 **גישה נ' מתפ"ש** (פורסם בנבו, 19.05.13):

"כאשר היה בידי הרשות המנהלית לתת לעותר את הסעד המבוקש בלא שתוגש עתירה לשם כך, אין סיבה כי העותר יהיה זה שיישא בהוצאות העתירה. במצב זה, הרשות היא זו שגרמה להוצאות בהן נשא העותר. צודק והוגן כי היא זו שגם תישא בהן, אף שההליך הסתיים במחיקה ולא בפסק דין נגד הרשות."

שיעור ההוצאות

18. בתיק זה העותר 7 התגייס לסייע לעותרים 6-1 ולצורך כך הושקעו משאבי זמן ועבודה עצומים של אנשי ציוותו, וכן הוצאו הוצאות שנגעו להגשת העתירה. אלה כללו:

א. אנשי השטח של הארגון הגיעו מספר פעמים לכפר קריות כדי לגבות עדויות ולאסוף תיעוד של האירועים;

ב. שלושה עורכי ושתי עורכות דין וכן מתמחה שעבדו ממש סביב השעון במשך מספר ימים כדי להכין את העתירה במהירות האפשרית - להחתים את העותרים על תצהירים ועל ייפוי כוח, למצות הליכים ולכתוב את העתירה.

ג. הוצאות המשפט כללו בנוסף אגרת בית המשפט וכן עלויות של שליחים שהגישו בפועל את העתירה והמציאו אותה לב"כ המשיב.

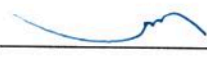
19. אין בידינו עותקי חשבוניות לצרף לבקשה היות והדברים נעשו במהירות ומתוך הבנה שהעותר 7 ישלם עבור השירותים שתוארו לעיל בדיעבד. לפיכך אנו מבקשים כי בית המשפט יחייב את המשיב בהוצאות על דרך האומדנה ובנוסף בשים לב לחומרת ההתנהלות שהביאה לכך שקהילה של חקלאים נאלצת להגיש עתירה כדי שיתאפשר לה לממש את זכותה לבצע את מסיק הזיתים.

20. אם וככל שבית המשפט יבקש נעביר כמובן עותק של ההסכם בין משרד הח"מ לעותר מס' 7 ובו מצוין תעריף שכ"ט עבור הגשת עתירה מסוג זה וכן חשבוניות תשלום עבור אגרת בית המשפט והשליחויות לכשאלו יגיעו.

סיכום

21. לאור כל האמור לעיל, מתבקש כאמור בית המשפט הנכבד למחוק את העתירה ולבטל את הדיון שנקבע ליום ה-11.11.19. בנוסף, ובהתאם לאמור לעיל, ביהמ"ש הנכבד מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות המשפט של העותרים ובשכר טרחת עורכי ועורכות דינם, הכל בתוספת מע"מ וריבית כחוק.

22. ב"כ המשיב מסרה: "המשיב מוסר את הסכמתו למחיקת העתירה ולביטול הדיון הקבוע למחר, 11.11.19, שכן העתירה התייתרה, וזאת מבלי להביע כל עמדה באשר לטענות המועלות בבקשה. בעניין בקשת העותרים לחיוב המשיב בהוצאות, המשיב יותיר את הבקשה לשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, וזאת תוך שיפנה לתגובתו המקדמית לעתירה".

חגי בנזימון, עו"ד

הייא אבו ורדה, עו"ד
ב"כ העותרים

היום, 10.11.2019

מיכאל ספרד, עו"ד